

Nechutová, Jana

[T. Lucretius Carus. De rerum natura libri sex. Tertium et quartum recensuit Joseph Martin]

Sborník prací Filozofické fakulty brněnské univerzity. E, Řada archeologicko-klasická. 1963, vol. 12, iss. E8, pp. 169-

Stable URL (handle): <https://hdl.handle.net/11222.digilib/110019>

Access Date: 20. 02. 2024

Version: 20220831

Terms of use: Digital Library of the Faculty of Arts, Masaryk University provides access to digitized documents strictly for personal use, unless otherwise specified.

ZPRÁVY

T. Lucretius Carus, De rerum natura libri sex. Tertium recensuit Joseph Martin, Lipsiae, Teubner 1957. Str. XXIV, 285. — Quartum recensuit Joseph Martin, Lipsiae, Teubner 1959. Str. XXVI, 285.

Srovnáme-li třetí Martinovo vydání Lucretia s vydáním druhým (1953), shledáme mezi texty pouze nepatrné rozdíly. Do komentáře vydavatel zařadil návrhy konjektur, jež mu byly předloženy, a některé z nich po zevrubném prozkoumání realizoval přímo v textu. Čtvrté vydání se zněním textu od předchozího neliší, pouze do kritického aparátu bylo vázáno několik dalších návrhů čtení.

Předmluva, antická svědectví o Lucretiově životě a seznamy literatury, zkratk a použitých rukopisů v obou posledních vydáních navzájem souhlasí. Od edice z roku 1953 se liší jen „Testimonia vitae“ tím, že je vydavatel rozmnožil o svědectví z Velleia a na konec zařadil stručný výklad o jejich věrohodnosti.

Jana Nechtová

Apuleius II 2: Florida. Edidit *R. Helm*. Lipsiae in aedibus B. G. Teubneri 1959, str. 51. Redactor: Johannes Irmscher, hoc volumen imprimendum curavit Bruno Doer.

Jak již zvykem, vyšla i tato část Apuleiova odkazu jako stereotypní vydání prvního kritického vydání Helmova (z roku 1910) s dodatky. V nich jsou odkazy na nejnovější literaturu, na nová čtení a opravy většiny tiskových chyb. Corrigendum: p. III: *Loefstedt. Stockholm 1807 recte 1907*, cf. p. XXV; p. XVIII 30 *gantia. quam recte gantia, quam* (cf. editionem primam.).

Z poznámek Ferdinanda Stiebitze sestavil Radislav Hošek

Jako pátý svazek sériové řady Die Schatzkammer v nakladatelství Prisma v Lipsku vydal r. 1961 *Franz Schmidt Griechische Vasen z Lindenau-Museum v Altenburgu*. Je to pěkný výběr charakteristických ukázek vázové keramiky řecké z bohatého repertoáru tohoto musea, pojmenovaného podle sběratele první polovice 19. stol. a dárcce celé sbírky B. Lindenaua. Na 32 tabulkách je zachycen stručný přehled vývoje řecké keramiky od 7. stol. do polovice 5. stol.: jsou to z největší části nádoby attické, jež podávají zajímavé výseky ze života řecké společnosti. V stručném úvodě je načrtnut význam tohoto druhu památek, vysvětleno jejich technické provedení a uvedeny typické jejich formy a připomenuta významná jména kerameutů. Nevelká knížka s tabulkami bezvadné reprodukce poskytuje v záběrech detailů a celých nádob poučný pohled do tohoto nepřehledného zdroje obrazů z antického života. Jejich srozumitelnost usnadňují vysvětlivky k ilustracím (str. 143—149).

Gabriel Hejzlar

Ve sbírce Musei e monumenti, kterou vydává Istituto geografico de Agostini v Novare, vyšla už řada 16 svazků, v nichž jsou publikovány vybrané významné památky umělecké z předních galerií a museí a architektury z několika italských měst. R. 1960 vydala *Maria Santangelo* svazek *Musei e monumenti etruschi* (169 str. textu a ilustrací; cena 6000 lir). V něm je slovem i obrazem podán zdařilý výběr zvláště charakteristických děl plastických a ukázek malířských a výtvorů drobného umění, které poskytují pohled do uměleckého vývoje v Etrurii. Autorce jde o názorný nárys vývoje etruské vzdělanosti a o poukaz na složky, z nichž se během staletí vyvinula. V hutném úvodě se dotýká otázky původu Etrusků, jejich jazyka, abecedy, rozsahu jejich území, pohnutých historických změn a poukazuje na etruský vliv na Řím. Následuje přehled vývoje vzdělanosti a umění v chronologickém sledu od 2. polovice 8. stol. do 1. stol. př. n. l. Čtenář se dozví o budování měst, o domovní architektuře, o chrámech s jejich plastickou výzdobou, která je sledovatelná ve vývojových stupních od 6. stol. až do doby římské nadvlády v Etrurii. Povšechnými rysy charakterisuje architekturu hrobek v jejich odlišných typech podle krajů a věnuje pozornost zvláště hrobkám s malbami v řadě několika měst. Nedostatkem je, že obrazově není podána žádná hrobka skalní. Také dům není zobrazen aspoň v schématu, ani žádný chrám mimo t. ř. Ara v Tarquinii. Následuje několik ukázek velké plastiky z kamene, bronzu a terakoty v časové řadě a podána je charakteristika tvarového výrazu. Jsou tu ukázky stél, je poukázáno